

DE INTERNATIONAL ENCYCLOPAEDIA OF LAWS

Interview met Prof. Dr. Roger Blanpain, general editor

Hoe zou u de International Encyclopaedia of Laws omschrijven ?

Met de nodige bescheidenheid kan men de Encyclopaedia omschrijven als de grootste juridische onderneming aller tijden. Het gaat dan ook om een enorm "netwerk" : zeshonderd professoren en specialisten die elk op hun eigen vakdomein een substantiële bijdrage leveren, mede onder de leiding van dertien collega's-professoren die als editor fungeren. Dit betekent op termijn dat we per land en over diverse rechtstakken heen -er wordt samengewerkt met zestig landen- over drie à vierduizend bladzijden zullen beschikken.

Hoewel de Encyclopaedia *in se* een inleidend werk is en daardoor voor de specialisten van het eigen land minder origineel is, vormt zij voor buitenlandse juristen ongetwijfeld een interessant werkinstrument gezien de materies die erin behandeld worden, vaak nog nooit eerder in het Engels werden beschreven en, mocht dat wel het geval zijn, niet in de systematiek die eigen is aan de Encyclopaedia. Laat mij een voorbeeld geven. Voor Frankrijk, Denemarken, Griekenland, Spanje of Portugal bestaat er in het Engels haast niets in een min of meer geordende vorm.

Gezien alle teksten in het Engels zijn geschreven en telkens min of meer dezelfde formele en inhoudelijke systematiek wordt gevolgd, kan de Encyclopaedia als fundamentele basisinformatie dienen voor het rechtsvergelijkend onderzoek. Zo kan de Encyclopaedia haar diensten bewijzen bij het leggen van internationale of Europese juridische contacten.

Een moeilijkheid bij dit alles is wel de terminologie. Voor bepaalde juridische termen en uitdrukkingen, bestaat immers geen Engels equivalent. Men moet dan -noodgedwongen- werken met omschrijvingen of zelfs nieuwe woorden creëren.

Op welke wijze is het initiatief tot de Encyclopaedia eigenlijk genomen ?

In 1970 zijn wij in het Instituut voor Arbeidsrecht gestart met het *Bulletin for Comparative Labour Law*. In 1975 werd ik benaderd door iemand van Kluwer die het tijdschrift wou overnemen. Naar aanleiding van die gesprekken, is bij mij de idee gegroeid om een systematische uitgave rond (vergelijkend) arbeidsrecht op touw te zetten. Zo is de *International Encyclopaedia of Labour Law and Industrial Relations* ontstaan. Thans zitten we daar aan een vijftiwintigtal delen. Toen ik veel later, in 1989, in Florida enkele colleges moest geven, trof het mij dat vrijwel geen enkel rechtsvergelijkend materiaal in de bibliotheek te vinden was. Toen is bij mij een nachtelijk idee ontstaan : daar gaan we wat aan doen.

Ik ben dan met de uitgever gaan praten en in 1992 is dan het eerste deel verschenen van de *International Encyclopaedia of Laws* als dusdanig. We streven ernaar om in de loop van 1994 van alle reeksen het eerste volume gepubliceerd te hebben.

Hoe komt een reeks van de Encyclopaedia, praktisch gezien, tot stand ?

Keep it simple and make it funny ! Dit moet een basisregel zijn. Het is onmogelijk een werk van deze omvang tot stand te brengen als men al te stringent en al te volledig wil zijn. Het gaat niet op om auteurs de overstelpen met opmerkingen over stijl, voetnoten en dergelijke. Het gaat ten slotte om zeer uiteenlopende rechtssystemen, met elk hun eigen karakteristieken, wat niet toelaat hen een strikt keurslijf op te dringen. Zulks zou bij de medewerkers vaak tot academische depressies leiden.

Wij houden het dus eenvoudig. Alles begint met een outline, opgesteld door een editor die een bepaalde reeks coördineert. Deze outline dient als richtsnoer voor de diverse auteurs aan wie gevraagd wordt om voor hun land en met betrekking tot hun vakdomein, een bijdrage van ca. 250 pagina's te schrijven.

Het vinden van die auteurs is echter niet altijd een sinecure. Moeilijkheid is vooreerst auteurs te vinden die niet alleen specialist zijn op hun vakdomein, maar bovendien in het Engels kunnen schrijven en voldoende tijd kunnen vrijmaken. Meestal is het de editor die zijn auteurs kiest. Lukt dat niet, dan hebben we ook onze *international advisory board*, bestaande uit specialisten

uit achtenveertig landen, die voldoende connecties heeft om geschikte auteurs aan te trekken. Bovendien zorgt deze *advisory board* ervoor dat de Encyclopaedia internationaal wordt gedragen, wat om diverse redenen zeer belangrijk is.

Zodra teksten bij ons binnenkomen, en het schrijven van zo'n monografie vraagt al gauw drie à vier maanden fulltime werk, worden ze onmiddellijk gepubliceerd. Als we zouden wachten tot alle teksten binnen zijn, zouden we met een (te) verouderd document zitten. Een reeks wordt dan ook niet in zijn geheel uitgegeven, maar wordt telkens aangevuld en verbeterd wanneer nieuwe en bijgewerkte bijdragen binnenkomen. Dat kan omdat wij losbladig uitgeven.

We prijzen ons gelukkig dat de meeste editors deel uitmaken van de rechtsfaculteit van de K.U.Leuven. Enerzijds biedt deze werkwijze onmiskenbare voordelen op organisatorisch en administratief vlak. Als er namelijk problemen zijn, kunnen wij ze tamelijk gemakkelijk bespreken en oplossen, omdat de sleutelfiguren nooit ver weg zijn. Een te grote geografische verspreiding zou zulks al te zeer bemoeilijken. Anderzijds wordt deze grote Leuvense inbreng aangevuld door de *advisory board* die, zoals reeds gezegd, is samengesteld uit professoren van ongeveer vijftig landen.

Wat is uw taak als general editor ?

Bij ons in de Valk -ik word bijgestaan door twee medewerkers- passeert het begin- en eindprodukt. Van hieruit worden alle auteurs eens aangeschreven, naar hier worden alle bijdragen gestuurd. Dat laat ons toe het geheel te overzien en te coördineren.

Wanneer een monografie bij ons aankomt, controleren we de formele kant ervan (lay-out, voetnoten, enz.). Vervolgens sturen we een copie naar de editor, die dan de inhoudelijk-wetenschappelijke kant van het werk beoordeelt. Eventuele opmerkingen worden dan tussen mezelf, de editor en de auteur besproken. Mijn taak bestaat er dan ook in om iedereen, editors en auteurs, in hun werk te stimuleren. En als u mij zou vragen wat mijn stimulant is, dan is mijn antwoord : de Encyclopaedia zelf. Het is toch fantastisch dat zulk omvangrijk initiatief praktisch haalbaar is.

Door het feit dat zoveel mensen bij de realisatie van de Encyclopaedia betrokken zijn, komen ook veel persoonlijke, informele contacten en internationale relaties tot stand. Het doet mij plezier dat er zo ook vriendschappen ontstaan en dat er dus een mooie menselijke kant aan de Encyclopaedia is.

Hoe ziet de structuur van de Encyclopaedia er concreet uit ?

We werken in reeksen, per rechtstak of een onderdeel ervan. Momenteel zijn er zo dertien¹. Per reeks zijn er diverse volumes. In die volumes komen vooreerst de bijdragen uit de diverse landen terecht. Daarnaast is het de bedoeling om daarin ook een overzicht te geven van nationale en internationale wetgeving, rechtspraak en instellingen.

Zo ligt het in onze bedoeling om in de reeks constitutioneel recht een overzicht te bieden van de grondwetten van de zestig landen waarover een bijdrage is verschenen of zal verschijnen.

Wat zijn de toekomstplannen van de Encyclopaedia ?

Vooreerst willen we rustig verdergaan met datgene waarmee we bezig zijn. We zouden bovendien nog graag nieuwe reeksen opstarten, bijvoorbeeld rond het personen- en familierecht, het eigendomsrecht en het sportrecht.

¹ De reeksen betreffen :

- Civil Procedure* (ed. Paul Lemmens)
- Commercial and Economic Law* (ed. Jules Stuyck)
- Constitutional Law* (ed. André Alen)
- Contracts* (ed. Jacques Herbots)
- Corporations and Partnerships* (ed. Koen Geens)
- Criminal Law* (ed. Lieven Dupont en Cyrillus Fijnaut)
- Environmental Law* (ed. Marc Boes)
- Insurance Law* (ed. Herman Cousy en Simon Fredericq)
- Intellectual Property* (ed. Hendrik Vanhees)
- Labour Law and Industrial Relations* (ed. Roger Blanpain)
- Medical Law* (ed. Herman Nys)
- Social Security Law* (ed. Jozef van Langendonck)
- Transport Law* (ed. Marc Huybrechts)

Vraag is wel of dit alles, vanuit praktisch standpunt, haalbaar is. We moeten ook rekening houden met de technische aspecten. Het is voor de uitgever niet altijd eenvoudig en mogelijk om op elk moment van het opzet van ons werk tegemoet te komen. Het opstarten van een nieuwe reeks vraagt immers ook van hem telkens weer een bijzondere inspanning en een zeker economisch risico : de reeks moet, ook voor hem, rendabel zijn.

Jo Vanbelle en Wim De Bruyn